



การพัฒนาผลิตภัณฑ์มอสชาเรลล่าชีสแบบแท่งจากนมแพะ

กัญญา สอนสนิท^{1,*} อุมาพร อาลัย² และ หวานท์ เรียงหมู³

¹สาขาวิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

²สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

³ศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาพืชเกษตรหลักนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

*jkanya@windowslive.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์มอสชาเรลล่าชีสแบบแท่งจากนมแพะ โดยการทดลองที่ 1 ศึกษาปริมาณเอนไซม์เรนเนทร้อยละ 1, 2 และ 3 ต่อคุณภาพมอสชาเรลล่าชีส พบร่วมปริมาณเอนไซม์เรนเนทร้อยละ 2 เม마ะสมต่อการทำมอสชาเรลล่าชีส เนื่องจากมีลักษณะเนื้อสัมผัสถ่องข้างนิ่ม คงรูปได้ดี และมีปริมาณผลผลิตไม่แตกต่างจากทรีตเมนต์อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) การทดลองที่ 2 ศึกษาปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตที่เหมาะสมร้อยละ 2, 4 และ 6 ต่อคุณภาพของมอสชาเรลล่าชีส พบร่วมเมื่อปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตเพิ่มขึ้นส่งผลให้ค่าความแข็ง ค่าความหนืด และค่าความทานทนต่อการเคี้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตที่เหมาะสม ร้อยละ 4 เพราะได้รับคะแนนความชอบด้านลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมมากที่สุด การทดลองที่ 3 ศึกษาปริมาณคาราจีแนท์ ร้อยละ 0.5, 1 และ 1.5 และวิเคราะห์ทดสอบการคงตัวด้วยการวิเคราะห์การไหล พบร่วมการเติมคาราจีแนลในผลิตภัณฑ์ชีสสติกร้อยละ 1 และ 1.5 มีค่าการไหลต่ำและไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) และการทดลองที่ 4 ศึกษาการเติมเนยและหางนมผงเพื่อบรรบบปูรุษราชติของชีสสติกนมแพะ พบร่วมการเติมเนยร้อยละ 5 ลงในผลิตภัณฑ์นั้นได้รับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสมากที่สุดทั้งในด้านกลิ่น รสชาติ และความชอบโดยรวม และมีปริมาณโปรตีนลดลงมากที่สุด และไขมันเพิ่มขึ้นสูงที่สุด ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

คำสำคัญ: มอสชาเรลล่าชีส ชีสสติก นมแพะ



Product Development of Mozzarella Cheese Sticks from Goat Milk

Kanya Sornsanit^{1,3*}, Aumaporn Arlai² and Anon Riengmoo³

¹Microbiology Program, Faculty of Science and Technology, Nakhon Pathom Rajabhat University

²Food Science and Technology Program, Faculty of Science and Technology, Nakhon Pathom Rajabhat University

³Research Center of Major Crop Production Development in Nakhon Pathom, Nakhon Pathom Rajabhat University

*jkanya@windowslive.com

Abstract

The objective of the research was to develop a mozzarella cheese stick from goat milk. The optimum of rennet enzyme for mozzarella cheese production was determined at the amount of 1%, 2%, and 3%. It was found that 2% rennet content was suitable for mozzarella cheese making. Due to its relatively soft texture, good formability and yields were not significantly different from other treatments ($p>0.05$). The optimum trisodium phosphate content of 2%, 4%, and 6% was determined. It was found that when the amount of trisodium phosphate increased, the hardness, gumminess and chewiness values were significantly increased ($p<0.05$). The optimum amount of trisodium phosphate was 4% because it received the highest scores for texture and overall preference. The stability was then studied by adding carrageenan to 0.5%, 1% and 1.5% cheese stick products and then analyze the meltability. It was found that adding carrageenan to 1% and 1.5 percent of cheese stick products had the lowest flow values and were not significantly different ($p>0.05$). Improve the taste of mozzarella cheese sticks by studying the addition of butter and whey powder. It was found that the addition of 5% butter to the products received the highest sensory satisfaction scores in terms of smell, taste and overall liking and has the lowest amount of protein and the highest fat increase which differed statistically ($p<0.05$).

Keywords: Mozzarella Cheese, Cheese Stick, Goat Milk

1. บทนำ

นมจัดเป็นแหล่งสารอาหารสำคัญที่มีบทบาทต่อสุขภาพและโภชนาการของมนุษย์ [1] นมและผลิตภัณฑ์นมเป็นสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญต่อผู้บริโภค และมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย เป็นสินค้าเกษตรที่มีความเกี่ยวข้องตั้งแต่ เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (โคนม แพะนม และกระเบื้อง) เจ้าของฟาร์ม โรงงานแปรรูปนม และผู้บริโภค [2] นมแพะและผลิตภัณฑ์จากนมแพะได้รับความนิยม และยอมรับจากผู้บริโภคในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากคุณค่าทางโภชนาการในน้ำนมแพะนั้นมีปริมาณโภคไซเดอร์กับนมโคหรืออาจจะสูงกว่าในบางองค์ประกอบ เช่น โปรตีน แคลเซียม และไขมัน ซึ่งขนาดไขมัน



ในน้ำนมแพะจะมีขนาดเล็กกว่าของนมโค และประกอบไปด้วยกรดไขมันหล่ายชนิดทั้งไขมันสายสั้น สายกลาง และสายยาว กรดไขมันชนิดสายกลางและสายสั้นสามารถดูดซึมได้ง่าย ในส่วนของไขมันสายยาวมีกรดลิโนเลอิกในปริมาณค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นกรดไขมันที่จำเป็นต่อร่างกาย (essential fatty acid) เพราะร่างกายไม่สามารถสังเคราะห์ได้เองต้องได้รับจากการบริโภคเท่านั้น [3] โปรตีนในนมแพะจะทำให้เม็ดเลือดขาวทำงานอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลให้ภูมิต้านทานในร่างกายดีขึ้นและนมแพะยังมีคุณสมบัติในการย่อยง่ายกว่านมโค [4] นอกจากนี้ในนมแพะยังมีกรดอะมิโนจำเป็นปริมาณมากกว่าในนมวัว และชนิดกรดอะมิโนจำเป็นที่มีในนมแพะเป็นจำนวนมากคือ Leu และ Lys และยังมีกรดอะมิโนอิสระ taurine glycine และ glutamic ซึ่งจะถูกย่อยได้โดยตรงที่ลำไส้ เป็นกรดอะมิโนอิสระหลัก ๆ โดยในนมแพะมีกรดอะมิโน taurine สูงกว่าในนมวัว 20-40 เท่า [1,5] สำหรับประเทศไทยตามประกาศกระทรวงสาธารณสุกกำหนดได้ว่า เนยแข็ง หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการน้ำนม ครีมบัตเตอร์มิลค์ (butter milk) หรือเวย์ (whey) ออย่างหนึ่งอย่างใดหรือหล่ายอย่าง มาผสมกับเอนไซม์ (enzyme) กรด หรือจุลินทรีย์จนเกิดการรวมตัวเป็นก้อน แล้วแยกส่วนที่เป็นน้ำออก และจะนำมาใช้ในลักษณะสดหรือนำมาบ่มให้ได้ที่ก่อนใช้ [6] การบริโภคนมแพะนั้น สามารถบริโภคได้ทั้งนมสดโดยตรงหรือปรุงเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้จากการน้ำนม เช่น นมแพะผง โยเกิร์ต และเนยแข็ง ซึ่งเนยแข็งหรือชีส เป็นผลิตภัณฑ์นมที่มีคุณค่าทางอาหารสูง ผลิตจากการ搣นมปั้นโปรตีนเคชีนทำให้เกิดเป็นลิ่มหรือเคิร์ด (Curd) และนำมาอัดเป็นก้อน [7] ชีสแต่ละชนิดจะมีความชื้นไม่เท่ากันซึ่งปริมาณความชื้นนี้เองจะเป็นปัจจัยที่กำหนดลักษณะเนื้อสัมผัส และอายุการเก็บ [8] ซึ่งมօสชาเรลล่าจัดเป็นชีสประเภทความชื้นสูง ผลิตจ่าย สามารถเก็บได้นาน (90 วัน ที่ อุณหภูมิ 1.7-5.6 องศาเซลเซียส และเก็บได้นานกว่า 12 เดือน ที่ อุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส) และเป็นชีสที่นิยมมากในปัจจุบัน เป็นสินค้าที่มีมูลค่าของผลิตภัณฑ์และมูลค่าการตลาดที่สูง สามารถนำไปประยุกต์ใช้เข้ากับอาหารได้หลากหลาย [9] จากความน่าสนใจข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจนำน้ำนมแพะมาพัฒนา moschaarelàชีสในรูปแบบของชีสสต็อก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของ moschaarelàชีสแบบแห้งจากนมแพะ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 การศึกษาปริมาณที่เหมาะสมของเอนไซม์เรนเนท (rennet) ในการผลิต moschaarelàชีสนมแพะ

นำน้ำนมแพะดิบมาทำการผลิตเป็น moschaarelàชีสโดยดัดแปลงวิธีของ [10] โดยการปรับค่าความเป็นกรด-ด่างด้วยกรดซิตริก 8 กรัม เติมลงในน้ำนมแพะปริมาตร 4,000 มิลลิลิตร ไปอุ่นจนมีอุณหภูมิอยู่ในช่วง 28-33 องศาเซลเซียส แล้วเติมเอนไซม์เรนเนท ร้อยละ 1, 2 และ 3 กรัม เป็นเวลา 1 นาที และปิดฝาทิ้งไว้ 30 นาที จากนั้นตัดเคิร์ดเป็นชิ้น ๆ แล้วจึงเพิ่มความร้อนจนถึง 41-45 องศาเซลเซียส และนำมายแยกส่วนเบี้ยนออก ทำการนวดในน้ำร้อนอุณหภูมิ 85-90 องศาเซลเซียสจนก้อนเคิร์ดเนียนเป็นเนื้อเดียว กันจากน้ำไปพลาเจอร์รีซ์ที่อุณหภูมิ 63 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 30 นาที และนำไปเก็บในที่อุณหภูมิต่ำกว่า 4 องศาเซลเซียส

3.2 การศึกษาปริมาณเกลืออิมัลซีไฟอิงที่เหมาะสม

ศึกษาปริมาณความเข้มข้นของอิมัลซีไฟอิงที่เหมาะสมด้วยการเติมไตรโซเดียมฟอสเฟต (Na_3PO_4) ร้อยละ 2, 4 และ 6 แล้วกวนผสมลงใน moschaarelàชีสนมแพะ [11] จากนั้นนำไปวิเคราะห์ลักษณะเนื้อสัมผัสด้วยเครื่อง texture analyzer โดยการทำการลดขนาดตัวอย่างให้มีขนาด 3×3 เซนติเมตร และนำไปวัดด้วยวิธีทดสอบแบบ TPA ใช้หัววัดรหัส P/50 วัดแรงกด (Compression) กดลงระยะทาง 10 มิลลิเมตร ด้วยความเร็ว 60 มิลลิเมตร/นาที strain ร้อยละ 75 [1,12] วิเคราะห์ค่าสัดส่วน



เครื่อง color meter และ ละนำมาทดสอบทางด้านประสิทธิภาพสัมผัสกับผู้ที่ผ่านการฝึกฝนแล้ว 10 คน ให้คะแนนความชอบแบบ 7 point hedonic scale โดยทำการประเมินประสิทธิภาพสัมผัสในด้าน สี ลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวม

3.3 การศึกษาปริมาณของสารให้ความคงตัวของผลิตภัณฑ์ชีสสติก

ผลสารให้ความคงตัวการเจ็บแนลงในผลิตภัณฑ์ชีสสติก ร้อยละ 0.5, 1 และ 1.5 จากนั้นนำมาทดสอบการคงตัวด้วยการวิเคราะห์การไหล (Meltability) ตามวิธีของ [13] โดยการนำตัวอย่างชีสสติกมาตัดให้เป็นรูปทรงกระบอกโดยมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 เซนติเมตรและหนา 1 เซนติเมตร และทำการวางตัวอย่างชีสสติกลงในจานเลี้ยงเชือ โดยให้ตัวอย่างเนยแข็งอยู่ตรงกึ่งกลางของจานเลี้ยงเชือ จากนั้นนำไปอบที่อุณหภูมิ 150 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที แล้ววางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 30 นาที แล้วทำการวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางทั้งหมด 4 จุด แล้วจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย

3.4 การศึกษาการปรับรสชาติของชีสสติก

ทำการปรับปรุงรสชาติของชีสสติกเป็น 3 สูตร ดังนี้ 1) เนย ร้อยละ 5 2) หางนมผง ร้อยละ 5 และ 3) เนย ร้อยละ 2.5 + หางนมผง ร้อยละ 2.5 และนำไปรดค่าปริมาณโปรตีน และไขมันทั้งหมด ตามวิธีของ [14] จากนั้นนำไปทำการทดสอบการยอมรับทางประสิทธิภาพสัมผัสจากกลุ่มผู้บริโภค จำนวน 30 คน ให้คะแนนความชอบแบบ 7 point hedonic scale โดยทำการประเมินประสิทธิภาพสัมผัสในด้าน สี กลิ่น รสชาติ ลักษณะที่ปราศจาก และความชอบโดยรวม และรักษาอุณหภูมิของชุดทดสอบไว้ไม่เกิน 10 องศาเซลเซียส

3.5 การวิเคราะห์ทางสถิติ

นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's multiple rang test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้โปรแกรม SPSS version 23 แสดงข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน [15]

4. ผลและวิจารย์ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาปริมาณที่เหมาะสมของเอนไซม์เรนเนท (rennet) ในการผลิต moszzerella cheese แพะ

จากการศึกษาพบว่าความเข้มข้นของเรนเนทไม่มีผลต่อปริมาณ moszzerella cheese ที่ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะของ moszzerella cheese แพะพบว่า ชีสนมแพะที่มีเรนเนทความเข้มข้นร้อยละ 3 มีความแข็งเมื่อเคี้ยวต่างจาก moszzerella cheese แพะที่มีเรนเนทความเข้มข้นร้อยละ 1 และ 2 ที่มีความนิ่มมากกว่า (ตารางที่ 1) ดังนั้นจึงคัดเลือก moszzerella cheese แพะที่มีเรนเนทความเข้มข้นของเรนเนท ร้อยละ 2

ตารางที่ 1 ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้ และคุณลักษณะด้านเนื้อสัมผัสเมื่อใช้เอนไซม์ rennet ร้อยละ 1, 2 และ 3

ปริมาณ rennet (%)	Yield (%)	คุณลักษณะด้านเนื้อสัมผัส
1	348.17 ± 1.16^a	นิ่ม ไม่คงรูป อ่อนตัวได้ง่าย
2	347.30 ± 3.41^a	ค่อนข้างนิ่ม คงรูปได้ดี
3	347.83 ± 1.92^a	แข็ง คงรูปได้ดี

หมายเหตุ ตัวอักษรแนวตั้งที่แตกต่างกัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)



4.2 ผลการศึกษาปริมาณของเกลือออมลัซิไฟอิงที่เหมาะสม

จากการศึกษาปริมาณที่เหมาะสมของไตรโซเดียมฟอสเฟตในชีสสติกพบว่า ปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตที่เพิ่มขึ้นนั้นมีผลต่อค่าความแข็ง (Hardness) ค่าความเหนียว (Gumminess) และค่าความทนทานต่อการเคี้ยว (Chewiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (ตารางที่ 2) เช่นเดียวกับการรายงานของ [17] ที่พบว่า การต้มเกลือออมลัซิไฟอิงในกลุ่มของ polyphosphate มีผลทำให้ processed cheese มีค่าความแข็งเพิ่มขึ้น เมื่อวัดค่าสีของชีสสติกที่สมไตรโซเดียมฟอสเฟตร้อยละ 2, 4, และ 6 พบร่วมกับปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตมีผลต่อค่าสีของชีสสติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยเมื่อปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่าความสว่าง (L^*) และค่าสีเขียว (a^*) ลดลง ซึ่งแตกต่างกับค่าสีเหลือง (b^*) ที่มีค่าสูงขึ้นเมื่อปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตมากขึ้น (ตารางที่ 3) และจากการทดสอบทางประสานสัมผัสพบว่า การเพิ่มปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟตไม่มีผลต่อคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสด้านความชอบโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่อย่างไรก็ตามชีสสติกที่มีการเพิ่มปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟต ร้อยละ 4 นั้นได้รับคะแนนความชอบด้านลักษณะเนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมมากที่สุด (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 2 ลักษณะเนื้อสัมผัสของชีสสติกต่อปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟต ที่ 2, 4 และ 6 เปอร์เซ็นต์

Na_3PO_4 (%)	Hardness (N)	Adhesiveness	Gumminess	Chewiness
2	62.98 ± 15.35^a	20.97 ± 3.46^b	22.43 ± 2.47^a	5.47 ± 0.07^a
4	70.81 ± 17.27^a	11.57 ± 10.58^{ab}	20.04 ± 6.20^a	7.28 ± 3.32^b
6	93.19 ± 1.92^b	3.45 ± 1.92^a	38.19 ± 1.47^b	15.48 ± 1.40^c

หมายเหตุ ตัวอักษรแนวตั้งที่แตกต่างกัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 3 ค่าสีของชีสสติกที่มีปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟต ร้อยละ 2, 4 และ 6

Na_3PO_4 (%)	ค่าสี		
	L^*	a^*	b^*
2	76.48 ± 0.32^b	-1.88 ± 0.29^b	16.05 ± 0.14^a
4	74.68 ± 0.06^a	-2.45 ± 0.16^c	18.94 ± 0.66^b
6	74.03 ± 0.25^a	-2.09 ± 0.21^{bc}	19.02 ± 0.33^b

หมายเหตุ ตัวอักษรแนวตั้งที่แตกต่างกัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบทางประสานสัมผัสของชีสสติกที่มีปริมาณไตรโซเดียมฟอสเฟต ร้อยละ 2, 4, และ 6

Na_3PO_4 (%)	คะแนนความชอบทางประสานสัมผัส		
	สี	ลักษณะเนื้อสัมผัส	ความชอบโดยรวม
2	4.4 ± 0.52^a	5.1 ± 0.74^{ab}	5 ± 0.67^a
4	4.3 ± 0.48^a	5.5 ± 0.53^b	5.5 ± 0.53^a
6	4.6 ± 0.52^a	4.7 ± 0.67^a	5.1 ± 0.32^a

หมายเหตุ ตัวอักษรแนวตั้งที่แตกต่างกัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)



4.2 ผลการศึกษาปริมาณของสารให้ความคงตัวของผลิตภัณฑ์ชีสสติก

จากการศึกษาปริมาณของสารให้ความคงตัวการเจียนในผลิตภัณฑ์พบว่า เมื่อปริมาณของการเจียนเพิ่มขึ้นทำให้ชีสสติกมีความคงตัวมากขึ้น และมีร้อยละการไหลน้อยลง โดยการเพิ่มคาราจีแนนที่ร้อยละ 1.5 ทำให้มีร้อยละการไหลน้อยที่สุด คือ 5.08 ± 0.22 เซนติเมตร รองลงมาคือ การเพิ่มคาราจีแนนที่ร้อยละ 1 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมและการเพิ่มคาราจีแนนที่ร้อยละ 1 (ตารางที่ 5) แต่เนื่องจากมาตรฐานโคเด็กซ์ [18] กำหนดให้ชีการเจียนในอาหารได้ในปริมาณที่เหมาะสม และการใช้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต (GMP) คือ ใช้ในปริมาณต่ำที่สุดที่ให้ผลทางด้านการผลิตตามที่ผู้ผลิตต้องการ ดังนั้นจึงเลือกชีสสติกที่มีการเพิ่มปริมาณของคาราจีแนน ร้อยละ 1 ไปทำการทดลองในขั้นต่อไป

ตารางที่ 5 ค่าการไหลของชีสสติกที่ผสมคาราจีแนน ร้อยละ 0.5, 1, และ 1.5

คาราจีแนน (%)	0	0.5	1	1.5
Meltability (cm.)	6.98 ± 0.17^b	6.58 ± 0.30^b	5.40 ± 0.59^a	5.08 ± 0.22^a

หมายเหตุ ตัวอักษรระบุจำนวนที่แตกต่างกัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

4.3 ผลการศึกษาการปรับปรุงรสชาติของชีสสติก

จากการศึกษาการปรับปรุงรสชาติของชีสสติกน้ำนมโดยแบ่งเป็น 3 สูตร พบว่าสูตรที่มีการเติมเนยทำให้ปริมาณของไขมันมากขึ้นแต่ปริมาณของโปรตีนลดลง ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับสูตรอื่นที่นำมาศึกษา และจากการทดสอบทางประสานสัมผัสพบว่า ชีสสติกสูตรที่ทำการเติมน้ำนมได้รับคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสมากที่สุด ทั้งในด้านกลิ่น รสชาติ และความชอบโดยรวม ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ปริมาณโปรตีน ไขมัน และคะแนนความชอบทางประสานสัมผัสของชีสสติก

ส่วนผสม	โปรตีน(%)	ไขมัน(%)	คะแนนทางประสานสัมผัส			
			สี	กลิ่น	รสชาติ	ความชอบโดยรวม
เนย	26.95 ± 0.01^a	3.36 ± 0.01^d	4.73 ± 0.96^a	5.43 ± 0.50^c	5.50 ± 0.76^c	5.57 ± 0.50^c
หางนม	29.96 ± 0.01^d	0.54 ± 0.01^a	4.60 ± 0.51^a	4.77 ± 0.63^b	4.83 ± 0.51^b	4.87 ± 0.63^b
เนย+หางนม	28.09 ± 0.05^b	0.94 ± 0.02^c	4.80 ± 0.61^a	5.17 ± 0.59^c	5.07 ± 0.59^b	5.27 ± 0.58^c
Control	29.28 ± 0.05^c	0.68 ± 0.06^b	4.73 ± 0.74^a	3.47 ± 0.82^a	4.10 ± 0.58^a	4.07 ± 0.64^a

หมายเหตุ ตัวอักษรระบุจำนวนที่แตกต่างกัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)



ภาพที่ 1 ผลิตภัณฑ์ชีสสติ๊กจากนมแพะและบรรจุภัณฑ์

5. สรุปผลการวิจัย

การผลิตชีสสติ๊กนมแพะด้วยการเติมเอนไซม์เรนเนท ความเข้มข้นร้อยละ 1 ทำให้นมแพะที่ตกตะกอนมีลักษณะดีที่สุด และการเติมไตรโซเดียมฟอสเฟตร้อยละ 4 ทำให้มีลักษณะเนื้อสัมผัสและคะแนนทางประสานสัมผัสดีที่สุด นอกจากนี้การเติมคาราจีแน่นร้อยละ 1 ทำให้ชีสสติ๊กนมแพะมีความคงตัวได้ดี และการเติมเนยร้อยละ 5 ทำให้ชีสสติ๊กนมแพะได้รับคะแนนทางประสานสัมผัสดีที่สุด จึงได้ต้นแบบผลิตภัณฑ์ชีสสติ๊กจากนมแพะ (ภาพที่ 1) ที่สามารถนำไปพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ผู้สนใจได้ต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ชีสสติ๊กนมแพะ ในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม

7. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนอุดหนุนจากทุนวิจัยบประมาณแผ่นดิน (วช.) ปีงบประมาณ 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เอกสารอ้างอิง

- [1] ทศพร นามโถง. (2556). นมแพะ: ทางเลือกใหม่เพื่อสุขภาพ. *วารสารวิชาการ มทร.สุวรรณภูมิ*, 1 (2), 170-178.
- [2] วิสาขะ อนันธ์วัช ภาณุมาศ สมจิต ก่อเกียรติ จำปี และ ทนง เอียวศิริ. (2561). คุณลักษณะครีมชีสนมแพะเสริมน้ำมันห้อม雷夷. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 11 (1), 115-120.
- [3] ศศิธร นาคทอง. (2560). คุณภาพและความปลอดภัยของเนยที่ผลิตจากน้ำนมแพะติดเชื้อเชิงเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 เดือน. *วารสารแก่นเกษตร*, 45 (3), 409-418.
- [4] เมธินี มนตรีกษ. (2561). สารปฏิชีวนะที่ตกค้างในนมแพะและชีส หลังการใช้ยาปฏิชีวนะกลุ่มแมคโครไอล์ดีโนแพะนม. *ค้นคว้า 1 กุมภาพันธ์ 2563 จาก www.natres.psu.ac.th*
- [5] Mehaia, M.A and M.A. Al-Kanhal.(1992) . Taurine and other free amino acids in milk of camel, goat , cow and man. *Milk Science International*, 47, 351-353.
- [6] ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 209) (2543) เรื่อง เนยแข็ง (2544, 24 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 228 ตอน พิเศษ 6 ง, 86-89



- [7] อุลิสาณ พาชีคีรีพาพล. (2551). เรื่องซีส.....ซีส. วารสารคหกรรมศาสตร์ มศว, 7 (2), 24-28.
- [8] นารถยา ชมนารถ วิจัย หาญพาณิชย์พันธ์ และ สุทธิพร พิริยานน. (2556). รายงานการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบคุณภาพเนยแข็งเฟด้าที่ผลิตจากน้ำนมโคและจากน้ำนมกระบือ. เชียงใหม่: สำนักส่งเสริมและพัฒนาการคุณภาพ
- [9] บุศรินทร์ ชนะชัย สุจे�ตน์ ชื่นชม และศศิธร นาคทอง. (2563). การศึกษาระดับเออนไน์เรนเนทที่เหมาะสมต่อการผลิตนมสดชาเรลล่าซีสจากน้ำนมโคและน้ำนมแพะ. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตรและการจัดการ, 3 (2), 81-86.
- [10] Abhijeet B. Fasale, Vaibhav S. Patil and D.T. Bornare. (2017). Process Optimization for Mozzarella Cheese from Cow and Buffalo Milk. *International journal of Food and Fermentation Technology*, 7 (1), 165-173.
- [11] N. Shirashoji, J. J. Jaeggi, and J. A. Lucey. (2006). Effect of Trisodium Citrate Concentration and Cooking Time on the Physicochemical Properties of Pasteurized Process Cheese. *Journal of Dairy Science*, 89, 15–28.
- [12] จิราพร จุลย์เสน. (2559). การวิเคราะห์เนื้อสัมผัส (Texture Analysis). ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2563 จาก [http://eng.sut.ac.th/ae/ae2016/src/file/SubjectDocument/file/Lab%203%20Texture%20Analyzer%20\(2559%20theory\)_1474471403.pdf](http://eng.sut.ac.th/ae/ae2016/src/file/SubjectDocument/file/Lab%203%20Texture%20Analyzer%20(2559%20theory)_1474471403.pdf)
- [13] จิระเดช มนีรัตน. (2549). การพัฒนากรัมวิธีการผลิตเนยแข็ง modulus เฉลลางานน้ำนมดิบที่เก็บรักษา ด้วยระบบแล็คโทเพอร์ ออกซิเดส (LP-system). วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- [14] Association of Official Analytical Chemists. (2000). Association of Official Analytical Chemists, *Official Methods of Analysis*. (17th ed.). Gaithersburg: AOAC International
- [15] Ihaka, R. and Gentleman. R. (1996). R: A Language for Data Analysis and Graphics". *Journal of Computational and Graphical Statistics*, 5 (3), 299-314.
- [16] นิศาณรรถ กระแสร์ชล วิชมนัน ยืนยงพุทธกาล และ สิริมา ขินสาร. (2559). รายงานการวิจัยเรื่อง การผลิตโปรตีนไฮโดรไลส์จากหมึกกะตอยด้วยเอนไซม์ และการประยุกต์ใช้ในซอสชนิดข้น. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [17] Richardos Nikolaos Salek, Michaela Cerníkova, Gabriela Nagyova, Dalibor Kuchar, Helena Bacova, Lucie Minarcíkova, Frantisek Bunka. (2015). The effect of composition of ternary mixtures containing phosphate and citrate emulsifying salts on selected textural properties of spreadable processed cheese. *International Dairy Journal*, 37-43
- [18] สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2557). ข้อกำหนดการใช้วัตถุเจือปนอาหาร ตามมาตรฐานทั่วไปสำหรับวัตถุเจือปนอาหารของโควต์เด็กซ์ (General Standard for Food Additives: GSFA 2014). ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2563 จาก http://food.fda.moph.go.th/data/FoodAdditives/GSFA_2014.pdf